

snakke om den proces, som Danmark eller rette-re fødevareministeren har valgt, og dernæst om de konkrete valg. Det er vel sjældent, at vi i Danmark flytter på over 7 mia. kr. uden en parlamentarisk behandling, men det er det, der ville være sket i den sag her, hvis ikke oppositionen havde rejst den.

Kl. 14.25

Fødevareministeren havde sit mandat i orden i forhold til forhandlingerne i EU om reformen, men har ikke fået noget mandat her fra Tinget eller dets udvalg om Danmarks valg. Hun har henvist til sin bemyndigelse til at implementere landbrugspolitikens EU-tiltag i dansk lovgivning.

Men holder det nu også? Bemyndigelsesloven giver mulighed for at implementere, herunder implementere afvigende lovgivning, men giver det også ret til at foretage egentlige valg? Vi har fået et svar fra Fødevareministeriet om, at det antages. Vi har ønsket en vurdering fra Justitsministeriet, men den fik vi ikke, i hvert fald ikke i første omgang. Det ønsker vi fortsat.

En ting er så det juridiske – jeg vil ikke udelukke, at det er i orden, selv om jeg altså ikke er overbevist om det, men jeg vil ikke udelukke det – men politisk er det en fejlbedømmelse af de store. Så vigtige sager skal debatteres i Folketinget eller i det mindste i Fødevareudvalget med den mulighed, det giver for offentlig debat. Fødevareministeren henviser til, at hun har flertallet hjemme med Dansk Folkeparti; det tror jeg er rigtigt, men det er ikke nogen undskyldning for ikke at behandle sagen parlamentarisk ordentligt.

Værre bliver det, når man kigger på, hvilken procedure fødevareministeren har valgt. Hun har nemlig valgt kun at høre én gruppe, nemlig landmændene. Jeg har klart det indtryk, at Landbrugsraadet er blevet bedt om at komme med en løsning, alle er tilfredse med – inden for landbruget altså. Det har de så gjort, og den ligner næsten til forveksling den løsning, ministeren har valgt. Kun på et enkelt punkt er der en mindre afvigelse. Indtrykket er klart: Bare det ikke giver slagsmål i landbruget, er ministeren tilfreds. Hun har reelt reduceret sig selv til et ekspeditionskontor i den her sag.

Hvad med alle de interesser, der ikke bliver hørt? Miljøorganisationer, Danmarks Naturfredningsforening, alle dem, der har interesse i vandmiljøet og på naturområdet, hvorfor blev de ikke hørt? Vil ministeren lave en høringsrunde for dem og tage hele beslutningen op til en ny

revision? Eller er og bliver hun landbrugets minister frem for at være danskernes minister?

De valg, landbruget har truffet og fødevareministeren har skrevet under på, har ét til fælles. Der er ikke taget ret meget hensyn til natur og miljø og ulande, og det synes vi altså er ærgerligt.

Reformen giver mulighed for at afsætte 10 pct. af støtten til miljø- og naturformål. Det er ret mange penge, 7 mia. kr. De penge har landbruget foreslået at de bare får udbetalt, og det har ministeren så tilsluttet sig. Jeg synes, det er ærgerligt, at man ikke er gået noget længere i den her sag og har udført en ordentlig parlamentarisk procedure, men det er jo der, den står i dag. Og så har jeg desværre ikke mere tid.

Første næstformand (Svend Auken):

Nej, men jeg vil bede ordføreren om at blive stående, for der er foreløbig to, der har anmeldt korte bemærkninger. Den første er hr. Thor Gunnar Kofoed.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Se, nu lyder det jo næsten, som om det var naturstøtte, vi forhandlede om, for det var jo Danmarks Naturfredningsforening og mange andre, der skulle høres i stedet for landbruget. Eller hvad var det, hr. Kristen Touborg lagde op til?

Men accepterer hr. Kristen Touborg ikke, at der er politiske partier i Folketinget, der kan tale om det her, de, der har været med fra starten og givet mandat til ministeren? Accepterer hr. Kristen Touborg ikke, at vi kan have drøftet de her ting samtidig med, at der har kørt en helt åben debat i hele Danmark blandt dem, denne støtte drejer sig om? At man så har valgt i politiske kredse at finde en model, kan man ikke acceptere, at det også kan køre?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Når hr. Thor Gunnar Kofoed siger, at det jo godt kunne tænkes, at der var foregået en drøftelse i det politiske landskab, så tvivler jeg da ikke på, at det er rigtigt. Det, jeg bare sætter et stort spørgsmålstejn ved og beklager, er, at det politiske landskab så tilsyneladende har været meget, meget smalt i den her sag. Og når hr. Thor Gunnar Kofoed siger, at det her er jo ikke naturstøtte, er min påstand kun, at der vil jo være muligheder for at bruge en del af de midler til egentlig naturstøtte. Det er jo ikke en given sag, at alle de